

Vybrané práce ocenené v Literárnej súťaži žiakov a študentov O CENU PRIMÁTORA MESTA PEZINOK

V stredu 25. júna sa uskutočnilo slávnostné vyhlásenie výsledkov 13. ročníka Literárnej súťaže žiakov a študentov o Cenu primátora mesta Pezinka, nad ktorou od začiatku má mediálnu záštitu mesačník Pezinčan. Zoznam ocenených sme uverejnili v júnovom čísle. Tentoraz prinášame niektoré ocenené práce.

Jazmína Piktorová:

Čo má Zuzka v hlave (úryvok)

Bol raz jeden domček a v ňom žila šťastná rodinka. Otecko, mamička a Zuzka. Vlastne neboli až takí šťastní. Iba Zuzka. Rodičia boli nešťastní. Povieť vám prečo. "Ide sa upratovať," zvolala v sobotu ráno mamička. "Dúfam Zuzka, že si konečne upračeš svoju izbu!," dodala a pustila sa do umývania dlážky. Zuzka sa bez slova zatvorila vo svojej izbičke. Keď o pol hodinu vošla mamička do Zuzkinej izby, skoro odpadla. "Hííí! Páni! Hííí! Zuzana, ako to, že je tu ešte väčší neporiadok?," zhíkla. Keď Zuzka videla mamičkinu zhrozenú tvár, začala sa vyhovárať: "Vieš mami... ja za to nemôžem. To urobili škriatkovia." Mamička sa zamračila ešte viac a tak ju Zuzka začala presvedčať ešte viac: "Áno, mám v izbe troch škriatkov. Jeden sa volá Prášok, druhý Rozhadzovač a tretí Kazisvet. Keď si upracem izbu, Prášok mi hneď po nej roznesie prach, Rozhadzovač znovu rozhádza všetky veci a Kazisvet vytrhá listy z kníh, poláme cez ruky a pokazí hračky."

(1. miesto, próza ZŠ)

Jazmína Piktorová preberá ocenenie z rúk primátora Olivera Solgu.

Ocenení účastníci literárnej súťaže s primátorom a členmi poroty.

Kristína Tančárová: Jeseň

Zažltnuté lístie padá na zem,
a slávik už dospieval svoju pieseň,
ako vietor letí ponad lesy a tône,
zastaví sa a ticho šepne.

Si nádherná pani bordových odtieňov
i najkrajšie hviezdy závidieť ti môžu,
bledý závisťou je aj pán nebeských živlov,
bodaj bola bys' len ty na tisíc rokov.

Nebeské slzy pokoja na zem sa dostať chcú
a ty ich vďačne prijmeš bez strachu.
Vietor zašveholí pomedzi listy
a tie s' ňa perá pávov letia do nízkeho sveta.

A keď čas konca nastane
a posledný krdel vtákov odletí,
keď nebo sa na sivé premení
a razom slnko odkvitne,
to už krása jesene zasa odíde.

(1. miesto, poézia ZŠ)

Linda Piktorová: Bežiacie minúty

Niektó žije ako zamrznutý v strede ľadového mora.
Čaká na pomoc, ktorá... Príde? Zhora?
Pod vrstvou ľadu sa vrúčne modlí a veľké plány kuje
Ale na druhom konci mora ho nikto nepočuje.

Niektó žije ako zavalený v tmavej jaskyni strachu.
Na balvanoch spí a zobúdz sa v prachu.
Jeho krik ozvena nesie do tmy, kde sa stratí...
Obklopený je balvanmi.
A život sa mu kráti.

Strach

Bojím sa ticha,
ktoré na mňa kričí.
Keď si zapchám pred ním uši,
nové ticho ma hneď ničí.
Bojím sa tmy,
čo ma často osvieti...
Zavriem pred ňou oči,
no ďalšia tma príletí.

(1. miesto, poézia SŠ)

Martin Koman:

Čakáreň (úryvok)

– Pardon, neviete prosím, koľko je hodín, o chvíľu by mi to malo ísť? – Je o päť dvanásť. – V tom prípade si tu môžem na chvíľku posediť. – Prirodzene, – povedal muž v bielej košeli. – Ako sa voláte? – s jemným úsmevom sa spýtal starý muž. – To nie je podstatné, len čas ukáže, či niekto skutočne som, alebo či moje meno upadne do zabudnutia, – povedal obchodník bez pohnutia brvy. – Myslíte, že to tak skutočne je, pýtal sa pohrdavo muž v bielej košeli. – Smiem sa ešte spýtať, ste veriaci? – úprimne hľadiac na obchodníka položil otázku starý muž. – Keď som bol malý áno, no teraz už nemám dôvod, je to zbytočná záťaž, "konať, tak, ako, káže Biblia!" – arogantne dodal obchodník. – Skutočne, ja verím, že viera je to najdôležitejšie, čo človek v živote má, nech už je to viera v Boha, bohov alebo čokoľvek, za čo sa oplatí človeku v tomto svete žiť, a nielen prežívať, – dodal pokojne a so stále šťastným výrazom tváre starý muž. Som kresťan, ale rovnako som "len" Človek, verím, že Boh predstavuje všetko čo dokážem zmyslať zachytiť, ale i všetko ostatné čo bolo, je a bude, ale preto, že moju myseľ neustále oslabujú "náhodné" myšlienky, ktoré ju vzdalujú pravde, jednako ako aj upriamovanie sa na polopravdy a nepravdy, preto si neviem nič také "veľké" ako je Boh predstaviť. Boh vo svojej nekončnej prezieravosti zoslal pochybovačom, ako som ja, Ježiša, aby nám ukázal, ako vyzerá zosobnená dokonalosť.

– Prepáčte, – skočil starcovi do reči muž v bielej košeli – ja som tiež kresťan, ale nemyslím si, že sa rúham, keď každodenne meditujem a pri modlitbe využívam prvky z iných náboženstiev. A to práve preto, že ak je Boh skutočne taký, akého si ho predstavujem, nehnevá sa na mňa, ba priam naopak, teší sa, že som prekročil nezmyselnú hranicu náboženstiev a urobil malý krok bližšie k Nemu. Dokonca verím, že každý, kto je skutočne veriaci, sa modlí k jedinému Bohu, možno že to nebude ten náš, kresťanský, no podľa mňa je presne taký, akého ho chceme mať.

(2. miesto, próza SŠ)